

חוק עבודת נשים (תיקון מס' 2), תשכ"ד-1964 *

1. בסעיף 4 לחוק עבודת נשים, תשי"ד-1954¹ (להלן - החוק העיקרי), בסעיף קטן (א), אחרי פסקה (2), יבוא:

"(3) שר העבודה רשאי להתיר העבדת עובדת בלילה במקום שבו עובדים בשלוש משמרות, אם לרעת השר אי מתן ההיתר עלול לפגוע באפשרויות התעסוקה לנשים ועבודת הלילה אין בה כדי לפגוע במיוחד בבריאות האשה. היתר לפי פסקה זו יינתן לתקופה שתיקבע בו ושלא תעלה על שנתיים, ובלבד שלא יינתנו היתרים לאחר יום כ"א בשבט תשכ"ז (1 בינואר 1967) אלא באישור ועדת העבודה של הכנסת, והאישור יכול שיהיה כללי או לפי ענפי עבודה, סוגי מפעלים או אזורים."

2. בסעיף 7 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (ד), אחרי פסקה (2) יבוא:

"(3) עובדת שנעדרה מעבודתה מכוח פסקה (1) והתייצבה לעבודה לפני תום תקופת חופשתה, או הביעה רצונה לחזור לעבודה כאמור, לא יוכל המעביד לדחות את החזרתה לעבודה יותר מארבעה שבועות מיום שהתייצבה או הביעה רצונה לחזור."

3. בסעיף 9 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (ב), בסופו, יבוא:

"הוראת סעיף קטן זה לא תחול על עובדת ארעית או זמנית, אלא אם עבדה אצל אותו מעביד או באותו מקום עבודה ששה חדשים רצופים לפחות."

יגאל אלון
שר העבודה

לוי אשכול
ראש הממשלה

שניאור זלמן שזר
נשיא המדינה

¹ נתקבל בכנסת ביום י"ח באב תשכ"ד (27 ביולי 1964); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 585, תשכ"ד, עמ' 26.
² ס"ח 160, תשי"ד, עמ' 154; ס"ח 403, תשכ"ג, עמ' 133.

חוק שכר שווה לעובדת ולעובד, תשכ"ד-1964 *

1. מעביד ישלם לעובדת שכר שווה לשכרו של עובד באותו מקום עבודה בעד אותה עבודה.

2. (א) נתעוררו חילוקי דעות בענין השכר שהעובדת זכאית לו לפי סעיף 1, רשאית העובדת, המעביד או ועד העובדים במקום, לבקש את הכרעת הממונה על גביית השכר כמשמעותו בחוק הגנת השכר, תשי"ח-1958¹, והוא יכריע בדבר בדרך שנקבעה בחוק האמור למתן צו תשלום על שכר מולן ודין הכרעתו לכל דבר כדין צו תשלום.

¹ נתקבל בכנסת ביום י"ח באב תשכ"ד (27 ביולי 1964); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 611, תשכ"ד, עמ' 169.
² ס"ח תשי"ח, עמ' 86.